

МОЛОДИЙ КОММУНАР

ОРГАН КИЇВСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання X.

№ 88 (1100).

ЧЕТВЕР

24 ЛИПНЯ

1969 Р.

Ціна 2 коп.

Політ автоматичної станції „Луна-15“ завершено

21 липня 1969 року завершено програму досліджень у навколomisячному просторі і опрацювання нових систем автоматичної станції «Луна-15». Станція зійшла з орбіти і досягла поверхні Місяця в заданому районі. За час польоту по орбіті супутника Місяця станція провела ряд наукових досліджень у навколomisячному просторі і було одержано важливі дослідні дані про роботу конструкцій і бортових систем. Результати вимірювань обробляються. (ТАРС).

ПЯТИРІЧКА РУКАМИ МОЛОДИХ

Успішно несе трудову вахту на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна колектив теплової ко-

лоні Дмитра Палієнка. Молоді локомотивники Іван Закордонєць, Василь Богуславський, Микола Москаленко, Олександр Шевчук виконали план першого півріччя на 120 процентів. ст. Помічна.

Рік тому сімнадцятирічна Марія Коцар прийшла працювати на свиноферму. І ось вона вже стала в одну шеренгу з кращими тварин-

никами артілі. За шість місяців Марія одержала від кожної свиноматки по 17,5 поросят. Всі тварини, яких доглядає дівчина, добре ростуть.

Колгосп «Прогрес» Долинського району.

Добра слава йде про комсомольську організацію артілі імені Кірова. Вожак сільської комсомолії Анатолій Заїка разом з комітетом

пильно стежить за ходом соціалістичного змагання по професії в кращого молодого виробничника. Переможцем щомісяця вручається перехідний мандат. В цьому місяці його вручили механізатору Павлу Корюду.

Серед тваринників ось уже третій місяць підряд мандат утримує доярка Галина Миколайчук. Устнівський район.

Урочисте засідання сейму ПНР

ВАРШАВА. (ТАРС). З нагоди 25-ї річниці народної Польщі 21 липня тут відбулось урочисте засідання сейму ПНР. На засіданні з промовою виступив перший секретар ЦК ПОРП В. Гомулка. Завершуючи сьогодні першу чверть століття, сказав у своїй промові В. Гомулка, ми впевнено вступаємо в новий етап нашої історії. Польський народ, вірний принципам інтернаціоналізму, як за минулі 25 років, так і в майбутньому, самовіддано працюючи на благо розвитку своєї країни, примножуватиме об'єднану могутність соціалістичної спільноти народів, зміцнюватиме її єдність і послідовно захищатиме справу миру і свободи народів. Від імені ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Радянського уряду трудящих братньої Польської Народної Республіки, Польську об'єднану робітничу партію, депутатів сейму, весь польський народ сердечно поздоровив у своєму виступі Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнев. Ваше свято, підкреслив товариш Л. І. Брежнев, радянські люди сприймають як спільне свято соціалістичних країн, як чудове свідчення переможної ходи нашої спільної соціалістичної, комуністичної справи. На засіданні виступили також перший секретар ЦК КПЧ Г. Гусак і Голова Ради Міністрів НДР В. Штоф.

УЖИНОК-69

Після дощу — знову сонце. Дозріле колосся схилилось в низькому покалі людини, немовби, коли добрим зерном ляже на колосистому току. В колосі імені Чаласва сім комбайнів. Два з них ведуть комбайниці. Он на «СК-4» таблиця: «Я, комбайнер Красько В. А., зобов'язуюсь зібрати 200 га зернових за 10 робочих днів». Взагалі-то Володя комсорг колгоспу й інструктор по спорту. На комбайна сім перед ним живими: комбайнерів не вистачає, от і вирішив на час життя попрацювати полі. І не просто попрацювати, а поударному.

Розмовляти багато школи. Попи помічник (він же грунтокомсорг третьої тракторної бригади) Олексій Гаркуша обідає, Володимир веде машину. Причин заповнюється посівною соломом, в бункер падають важкі зерна. Це від його комбайна пішли на ті перші цюгорічні мілорами. В той день він намолозив 11 тонн хліба.

На сусідньому полі ходять комбайни Михайла Коцаєва. Це вже не перше живе літо в житті хлопця. На комбайні він з 1964-го. Самому ж — двадцять чотири. Минулого року намолозив 2700 центнерів хліба.

— У цьому році? Поживіть — побачимо. Михайло не любить багато говорити. Та по якому видно, що він твердо знає, що саме зробить цього літа.

...Не встигли пообідати, як над степом розляглася мелодія:

Ми дівчата, ми дівчата
З Подорожнього,
Любимо пави краї,
Любим нашу пісню
Про життя заморжє...

Під'їхала машина з культармійцями.

БУВ ХЛОПЕЦЬ АРТИЛЕРИСТОМ...

Синце золотить лан. Комсомолец Андрій Шевчук, учорашній артилерист, веде плугом «СК-4», усміхаючись сонцю і полю.

Батько, ветеран-механізатор, який живе вже тридцять третій сезон, радіє: надійного має помічника. Не засидівся вдома син. Ще й двох тижнів немає, як повернувся з армії, а вже збирає хліб.

Згадується старому Шевчукові, як два роки тому проважали його сина на службу всім селом. Обійняв тоді молодий механізатор чесно служити Вітчизні. І не підвів односельчан. Два десятки захопів одержав від командування. Будуть подяки й за сирани хліборобські: завзятий хлопець. Ще тільки жива почали, а він уже хвалиться, що після них осідає трактора, а потім на заочне відділення технікуму механізації сільського господарства хоче поступити...

Колі люди їстимуть запашну паливицю, нехай згадають учорашнього воїна, механізатора з артілі імені XIX партз'їзду комсомольця Андрія Шевчука, нехай згадають добрим словом і його батька Андрія Івановича, який за свої трудові жинні роки видав з бункера півтора мільйона пудів зерна.

І. КОТОВСЬКИЙ,
пані позаштатний кореспондент.

Вільшанський район.

НА ПОСТУ № 1

— Вас вітає вокально-інструментальний ансамбль «Подорожанка».

Агіткультбригаду колгоспного Будинку культури, якою керує Анатолій Сокурєнко, добре знають трудівники села. Частин гостем польових станцій, ферм вона стала ще з несли. Щирими оплесками нагороджуються виступи Галі Давиденко, Люди Кузьменко, Валі Кучер. Улюбленими стали виступи десятирічного танцюриста Толі Стасевича. В агіткультбригаді він уже «ветеран». А коли починає співати Галія Пономаренко — майбутній, найбільше оплесків — в її програмі українські жартильні пісні.

...Сонце за обрієм. Та не зупиняються комбайни, біжать навантажені зерном машини на тік. Дорога кожна хвилина. Це добре знають ті, хто сьогодні знаходиться на трудовому посту № 1.

Б. ВАСИЛЬЧЕНКО.

Світловодський район.

ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНИЙ КЛУБ СТУДЕНТІВ

«Ми — інтернаціоналісти» — такий девіз студентського клубу, створеного в Київському медичному інституті. Крім радянських студентів, його членами є представники Танзанії, Нігерії, Сьєрра-Леоне, Гамбії, Лівану, Замбії, Занзібару та інших країн, що навчаються у вузі, — всього понад 150 чоловік.

За два роки клуб багато що зробив для інтернаціонального виховання студентства.

Цікавою є робота клубу, зв'язана з підготовкою до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Недавно у Київському філіалі центрального музею В. І. Леніна майбутні медиків провели англійською

мовою конференцію, присвячену життю і діяльності засновника першої в світі держави трудящих. Посланці Гамбії — Чам Мамоду, Віллі Балде, Замбії — Ленді Кассанду, Сьєрра-Леоне — Момо Франсіс, Уганди — Лоуренс Кадуні, Танзанії — Фарід Мусса, Нігерії — Стефан Ізочуку та інші іноземні студенти схвильовано говорили про величчя ідей В. І. Леніна, про бажання народів їх країни більше знати про Радянський Союз. Прапор Леніна, великий приклад Країни Рад, підкреслювали представники зарубіжних держав, надихають на боротьбу проти колоніалізму та неоколоніалізму. (РАТАУ).

ФОТО-

Доярки Несватківського відділка радгоспу 2-го імені Петровського цукрокombінату комсомолки Надія Нестерчук та Віра Петренко ведуть перед у боротьбі за високі надой. Кожна щодня надоев по 14—15 кілограмів молока від корови.

На фото: Надія Нестерчук та Віра Петренко. Фото А. ДІБРОВНОГО.

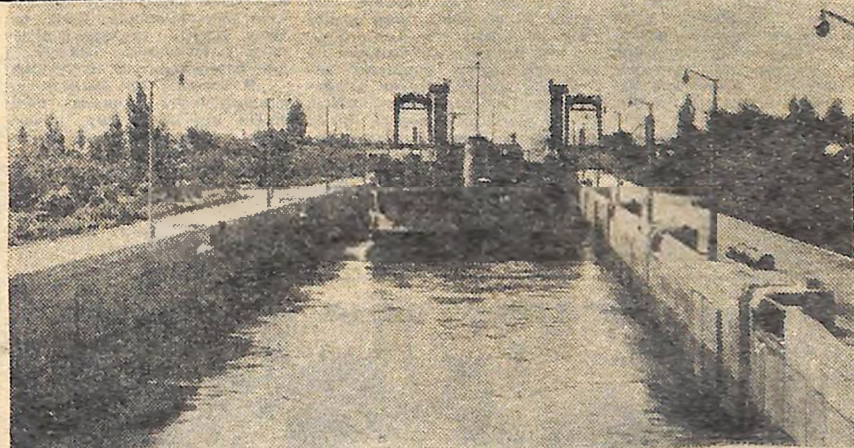
ІНФОРМАЦІЯ

У розпалі навігація на Дніпрі. Через шлюз Кременчуцької ГЕС пройшли перші баржі з зерном нового врожаю.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

МАРШРУТ— ДО ЗЕМЛІ

НЬЮ-ЙОРК. (ТАРС). Космічний корабель «Аполлон-11» з 3 космонавтами на борту 22 липня вийшов на траєкторію польоту до Землі. Чекають, що 24 липня о 19 годині 51 хвилині за московським часом «Аполлон-11» приводниться в Тихому океані.

ПОЧАТОК БІОГРАФІЇ

У кожного трудової біографії починається по-своєму. У Петра Безкровного перша сторінка відкрилася кілька днів тому.

Високий білий коняк прийшов у бригаду. Не можна сказати, що всі тут були йому не знайомі: на заводі працювали батько й мати, сюди він прибігав після шкільних уроків. Хлопця цікавило все: і як варити клерус, і як штатують білосніжні паралеліпедри рафінаду, навіть як наклеюються етикетки. Та чому найбільше затримувалися Петро біля електрики. Можливо, тому, що Віталій Сергієвич, учитель фізики, дуже вже цікаво розповідав про двигуни, а можливо, й то-

му, що бригадир електриків Василь Каленикович Борсук дозволив Іноді потримати в руках якоря чи й підключити якогось провідника.

Зразу ж після школи прийшов Петро до нього, запитав, чи візьме в бригаду. Потім уже попростував до відділу кадрів.

Першого дня в голові наморочилось. Як-не-як — не школяр, а робітник. З гордістю прихованою дивився на свої вкриті мастилою руки. Електрики ж усміхалися: згадували, мабуть, свої перші дні.

Господарство в електриків велике. Не виключена й робота типу «принеси—

віднеси». Та, коли виникла потреба в кабелі, Василь Каленикович послав на склад не його, Петра, а іншого, Петрові ж сказав:

— Будеш з Миколою Тимофійовичем монтувати кабель.

Перевалов має більше як десятирічний досвід роботи електрика. Розповів, що потрібно робити і як. «Не помічав», хвилюючись хлопця, розмовляв як з рівним. Не відривав, коли той спостерігав за вправними руками Толі Русакова при монтажі розподільного щитка. Другого дня в хвилину трапилось нещастя. Дуже вже коротко Петрові вправно виконали завдання, «Перестався», злівав різьбу твинга, а потім

розгублений підійшов до бригадиря. — Буває, — коротко сказав Каленикович. — Ходімо удвох спробуємо.

Бригада працює на монтажі електричного обладнання земснаряда. Того, що нещодавно придбав завод. Поруч зі старшими трудяться вчорашній десятикласник Петро Безкровний. Трудиться і навчається.

У кожного трудової біографії починається по-своєму. І чи не найбільше значення для майбутнього має той колектив, в якому ти вперше відаєш себе робітником.

Б. КУМАНСЬКИЙ.

с-т. Олександрівка, 2-й ім. Петровського цукрокombінату.

3. УЛЬЯНОВСЬК СЬОГОДНІ Й ЗАВТРА

У кожного міста, як і в людей, своя біографія. В одних її ледаче вистачає на аркуш паперу, в інших вона займає чимало місця. Але обидві можуть бути цікавими. Біографія ж Ульяновська складається ніби з двох частин. І хоч перша й цікава, і набагато довші, все-таки друга для нас становить неабияку цінність, бо починається вона з квітневого дня 1870 року, коли тут народився В. І. Ленін. З розповіді екскурсовода можна дізнатися про версії щодо походження назви Симбірська, що місто зв'язане з подіями часів Степана Разіна та Омеляна Пугачова, що тут жили і працювали історик Карамзін і письменник Гончаров. І все те запам'ятовуєш, бо хочеться знати більше про місто, яке дало світові В. І. Леніна.

Тут, у флігелі, що був у дворі двоповерхового будинку на колишній Стрілецькій вулиці, народився Володя Ульянов. Потім сім'я Ульянових, помінявши кілька квартир, замешкала у дерев'яному будинку з антресолями, що стояв на колишній Московській вулиці. Сімнадцятирічним юнаком Володя виїхав із Симбірська, але потім, де б не довелось йому бувати — у далекій Швейцарії чи у Фінляндії, на засланні чи у Москві, коли вже був головою Раднаркому, завжди згадував рідне місто.

— Ви на Волзі бували? Знаєте Волгу? Дуже широка! Неосязно широка!.. А над річкою, бува, стелиться невідомо звідкіль пісня. І пісні ж у нас в Росії...

У 1924 році Симбірськ на прохання жителів міста перейменовано в Ульяновськ. І ось уже сорок п'ять років місто живе з іменем Ілліча. Це найяскравіша сторінка в біографії Ульяновська, його друга молодість.

В червні цього року я побував в Ульяновську і побачив його таким, яким місто є сьогодні, напередодні ленінського ювілею. Це великий промисловий і культурний центр Поволжя. Власне, місто розділене Волгою і Свиягою на три частини — Заволжжя, Центральна частина і Засвияжжя. Якщо їхати автобусом від аеропорту, праворуч зустрінеш новий житловий масив, де мешкають робітники автозаводу та інших підприємств. Цей масив — подарунок батьківщині Ілліча від трудящих союзних республік. Ліворуч буде автомобільний завод. Тут щодня з конвейєра сходять сотні автомашин. УАЗ випускає сім моделей. «Газики», санітарні, невеличкі автобуси, вантажні — всі їх щодня бачите і в нашому місті.

Продукція заводу широко відома й за рубежем. Попит на ульянівські автомашини дуже великий. В найближчі роки буде введено в дію нові цехи, на спорудженні яких зараз працюють тресті «Промбуд» Головульянівськбуду, будівельно-монтажне управління «Стальконструкції», БУ «Волгосантехмонтаж» та інші.

Сьогодні Ульяновськ — великий будівельний майданчик. Зводяться нові будинки, реконструюються вулиці. На вулицях Леніна, Ульянова, на проспекті Гаєва, на шосе Наріманова та інших працюють шляховики. Темпи робіт — небачені. Ульяновці, прокинувшись вранці, ризикують не впізнати своєї вулиці. Замість брукувіки — широка асфальтова стрічка, нові газони, квітники. Зводяться новий Будинок торгівлі, Палац піонерів, Будинок профспілок... Виростає головна будова країни — Ленінський меморіальний комплекс.

А далі, за бульваром «Новий Вінець», починається крутий схил до Волги, зелені береги. На лівобережжі — ще одне крупне підприємство Ульяновська — машинобудівний завод. Ще в роки громадянської війни за вказівкою В. І. Леніна сюди був евакуйований патронний завод. Згодом він був реконструйований у машинобудівний.

За браком часу нам не довелось побувати в театрі і філармонії, відвідати художній музей, обласну бібліотеку. В ті дні Ульяновськ став ніби столицею книжкового світу. Щойно відкрилася Всеросійська книжкова

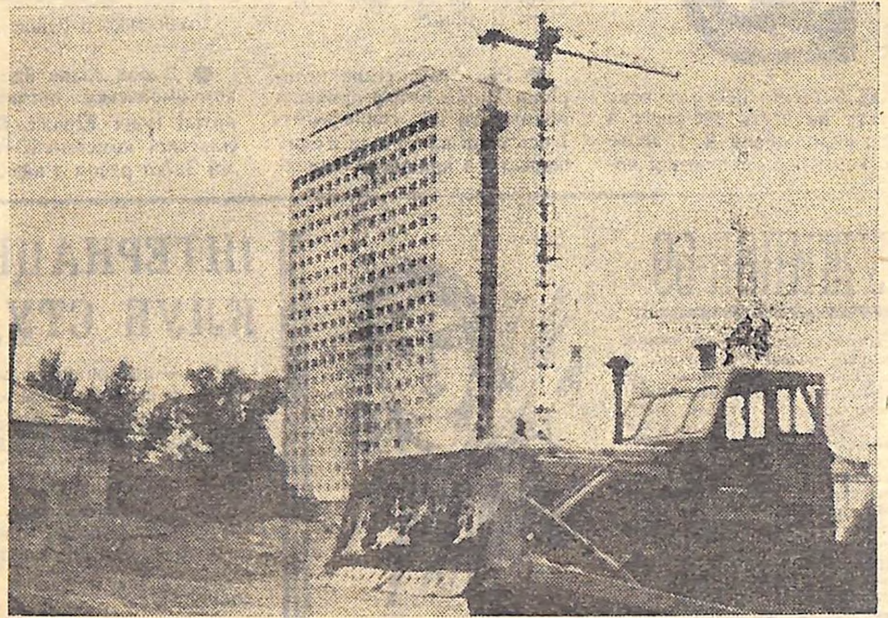
ярмарка. Одинадцятий день тут працювала вже Великозна книжкова виставка, на якій було представлено кінці, випущені видавництвами союзних республік до знаменної ленінської дати. В кінці відвідувач знаходив записи, які залишили відвідувачі виставки. «Дуже сподобалася виставка, — писав Герой Даманського Ю. Бабаєвський. — Я схвальною її теплою і уявою, яку зустрів на батьківщині Ілліча». А ось запис льотчика-космонавта А. Школасєва, «з повагою і вдячністю залишаю виставку, присвячену 100-річчю від дня народження В. І. Леніна».

Напередодні в Ульяновську відбулася сьома театральна весна. На цей раз в гості приїхали лєнінградці. Девіз фестивалю «Місто Леніна — батьківщині вождя». Ульяновці тепло вітали композиторів В. Соловйова-Сєдого, А. Петрова, Ю. Зарицького. В Палаці культури автозаводу, перед будівельниками Меморіального центру, в клубі Першого травня виступили Едіта П'єха, Едуард Хіль, Лєнінградський симфонічний оркестр, артисти театру опери та балету.

...Ульяновськ готується гідно зустріти 100-річчя від дня народження В. І. Леніна. На заводі і фабриках панує трудове піднесення. Вбирається в красу місто. Ульяновці дали слово перетворити його до знаменної дати в квітучий сад. Іх турботи стали турботами і жителів багатьох інших міст країни, з яких приїждять бригади будівельників, надходять посланки з подарунками, плетінням квітів. В квітах буде утонати літом Старий, Середній і Новий Вінець. Тут буде висаджено шість тисяч троянд. На сімдесяти квадратних метрах будуть розбиті квітники біля Будинку-музею В. І. Леніна. Тут квіти будуть висаджені суцільним килимом голубого і червоного кольорів. Біля головного входу до Меморіального центру передбачено висадити 90 тисяч тюльпанів і таку ж кількість крокусів.

Нескінченим потоком йдуть люди до найдорожчих місць, де все нагадує про Володю Ульянова, про його дитячі і юнацькі роки.

Віктор ГЛЮЦЬКИЙ,
спецкор «Молодого комунара».
Ульяновськ — Кіровоград.

ОДНА З БУДОВ ЛєНІНСЬКОЇ МЕМОРІАЛЬНОЇ ЗОНИ — 23-ПОВЕРХОВИЙ ГОТЕЛЬ «ВІНЕЦ».

Фото автора.

Продовження. Початок в газетях за 28 червня та 15 липня.

ІДЕ МІСЯЧНИК СОЛІДАРНОСТІ З В'ЄТНАМОМ

КОЧУЮЧИЙ АНСАМБЛЬ

Коли зустрічаєш їх у дорозі, то зразу здогадуєшся — це артисти. Вони йдуть із зачохленими музичними інструментами, несуть на плечах вішалки з декорациями, тягнуть рюкзаки. Артистів у В'єтнам можна зустріти всюди: на дорогах, що змиються рисовими долинами, на річках паромом, які ковзають у пічній темряві, в горах, на морських берегах, розплавлених від сонця. Вони, здається, не знають втоми, проходять щодня найважчими дорогами десятки кілометрів. І, коли інші, мабуть, віддали б перевагу відпочинку, вони розпочинають концерт.

Багато ансамблів не раз потрапляло під сильні бомбардування в дорозі. Артисти з далекієї південно-в'єтнамської провінції Тайнінь розповіли мені про тяжкий бій, який довелось їм вистояти проти американського десанту. Змінюючи музичні інструменти на зброю, вони збили американський вертоліт і підпалили ворожий танк. Доводилось зустрічатися мені й з артистами ханойських ансамблів і театрів, які показували велику мужність, допомагаючи боротися зєнітникам, а всього за хвилину до цього вони виступали на позиції з концертом.

Кожна зустріч з кочуючим ансамблем залишає в душі почуття подяки до людей, які так самовіддано служать

містечку. Одна з таких зустрічей була в провінції Куангбін.

Того вечора виступав один з провінціальних ансамблів, у складі якого було 43 молодих виконавців. Вони стали професіональними артистами зовсім недавно.

Три подруги — Хань Уєн, Мінь Тан і Мінь Нгіонг ще рік тому працювали в держгоспі Ленін в одній бригаді. Тепер вони разом виступають в ансамблі. Мені особливо запам'яталась маленька п'єса «Дівчата Куангбіна». Уєн, Тан і Нгіонг грали трьох бійців з жіночого загону берегової артилерії. Такий загін дійсно існує у провінції. Героїчні дівчата потопили за роки війни кілька ворожих суден. П'єса говорила про те, що дівчата-патріотки можуть зробити дуже багато для свого народу, для завоювання свободи.

В період підготовки цієї п'єси, — розповіла мені керівниця ансамблю Ле Хон Кан, — три подруги виїжджали на позиції загону берегової артилерії, але не тільки знайомилися з героїями п'єси, але одного разу навіть брали участь у бою з американськими кораблями.

Кожного разу, коли на сцені з'являвся артист Нгок Чать, глядачі не могли здержатися від сміху. Цей комедійний актор прекрасно знає характерні риси, яких він

грав: старого з загону народного ополчення, селянина з села, де проходила військова частина, який допоміг продуктами харчування. Нго Чать є автором п'єси, у якій він грає. Молодий драматург написав уже шість одноактних п'єс про Куангбін. Темі він бере безпосередньо з життя, бувачучи з ансамблем у різних куточках провінції.

У бесідах з артистами кочуючого ансамблю я дізнався, що того дня вони проїхали 30 кілометрів під проливним дощем. За місяць ансамбль дав близько 20 концертів в армійських частинах, у рибалок, селян, робітників, у госпіталях і лікарнях.

Ансамблю немає ще й десяти років. За цей час деякі з артистів стали керівниками художньої самодіяльності в провінції. За минулі роки ансамбль підготував великі програмні виступи. Зараз репетирується нова програма, яка присвячена вирішальному етапові боротьби в'єтнамського народу за свою свободу проти американської агресії і трудовому змагання в соціалістичному будівництві. Ця програма, як сказав керівник ансамблю, буде показана в наступному році, коли в'єтнамський народ буде відзначати 25-у річницю ДРВ, 40-річчя Партії трудящих В'єтнаму і 100-річний ювілей з дня народження В. І. Леніна.

...Я бачив, як артисти за якісь п'ять хвилин розібрали похідну сцену, зачохлили музичні інструменти, скрутили декорации, уклали рани. Вони були готові в нову дорогу.

С. АФОНІН,
кор. ТАРС.

Ханой.

Все для перемоги. Жінки шють уніформу. («Фрайс вельт»).

У ВІРИ ПАСКАЛЬ саме була толока: мазали хату. Молодиці жартували, співали, часом відгадали галасливих дітей, щоб не заважали роботі. Мене теж заразила ця атмосфера веселощів і добре злагодженої праці. Захотілося сміятися разом з ними, захотілось отак засукати рукава та й пристати до гурту мазальниць.

Та не за цим приїхала: треба побачити Віру — найкращу у Вільшанському районі дівчину-трактористку. Віра повільно розігнулася, витерла рушником загорілі руки й гостинно запросила до хати. Від розігрітої черені горнуло свіжоспеченим хлібом, а сам він — пишний, пухкий — остуджувався на столі.

— Не знаю, що й говорити, — ховає Віра в куточках уст ніякову посмішку. — Ви краще ось пироги їжте, з вишнями.

Слово за словом, розмова жвавішає. Віра, пригадуючи все нові й нові подробиці, оповідає про колгосп, про свою роботу, трохи заважку для дівчини, але улюблену.

ДОЛЯ її склалася як і в багатьох її ровесників. Скінчила сім класів і пішла працювати дояркою, бо однієї матері (батько загинув на війні) було важко ростити дітей.

Доїла корів, носила корми, а уявляла себе серед ступу на тракторі чи комбайні. Як тільки в колгоспі організували шестимісячні курси трактористів, зразу вирішила — на трактор. І коли вперше сіла за кермо, то не відчувала навіть хвилювання: чи підкориться машина дівочим рукам? Повинна ланка одержала перехідний вимпел правління і партійної організації колгоспу.

Людина в роботі розкривається, мабуть, найкраще. Та глибше пізнаєш її сутність у щоденно-

Перша весна випала їй важка, затижна. З ранку до вечора в полі. Посіяла не гірше за інших, міжрядний обробіток — теж непогано.

Отак і відчула себе Віра Паскаль на тракторі і в житті впеанено. Не вона рівнялась на інших, а інші на неї. Бо було за що поважати ці маленькі дівочі руки. Вирощує її ланка кукурудзу, і доля

му житті, у звичках, характері, смаках. Щодо Віриного характеру, то тихою її не назвеш. У дитинстві її насмішок боялися навіть хлопчики, а зараз її боїтовитість і наполегливість втямили колгоспним лідерам. «В мене характер — не показується», — жартує дівчина. А взагалі, вона весела і співуча. З нею, говорять люди, легко і

І ПИРОГИ З ВИШНЯМИ...

врожкою залежить від догляду. Та як найкраще організувати цей догляд? Вся ланка сиділа зимою за книжками з агрономії, а найбільше Віра. «Щось ми випустили, в минулому році зібрали лише 32 центнери з гектара. Це мало. Люди збирають по 50. Ага, строки. Треба точно дотримуватись строків внесення добрив і обробітку».

І чекають тепер осені. Чи буде по 50 центнерів, як мріялося? Ця весна була для Віри знаменною. По-перше, обрали депутатом сільської Ради, по-друге, прийняли кандидатурою в члени партії. Обрали, прийняли, нагородили... І все — за працю. Ось уже четвертий рік сидить вона за кермом, очолює механізовану ланку по вирощуванню кукурудзи. Цього року ланка поставила за мету зібрати на кожному зі ста гектарів по 50 центнерів зерна. За міжрядний обробіток просапних Вірина ланка одержала перехідний вимпел правління і партійної організації колгоспу.

Людина в роботі розкривається, мабуть, найкраще. Та глибше пізнаєш її сутність у щоденно-

спокійно. Влітку не розлучається з мотоциклом, а взимку збере купу дітлахів і вчить їх спускатися з гори на лижах так, щоб аж вітер у вухах свистів.

Віра по життєвій стезі йде прямо і чесно, в ділі спокійна і неговірлива, як і всі люди від землі. Вам більше розкажуть їх надружені руки, ніж найкрасномовніші слова.

Мені впала в око прищипана й інтелігентність. Вишуканість рухів, коли вона веде трактор — жодного руху зайвого, жодного неточного. Тонке відчуття музики — вона добре грає на баяні. Стоси книжок, переважно з техніки, над якими вона засиджується вечорами в кімнаті.

Ці жіночі руки зміють усе — і пестити голівку сина, який теж хоче бути трактористом, і прати, і прибирати хату, і пекти хліб та пироги з вишнями, і тримати кермо трактора.

Віра виходить з хати. Ми дивимося з-під руки на небо:

— Не було б дощу. І так жнива запізнилися.
С. АНТОНЕНКО,
с. Добре
Вільшанського району.

Покоління оптимістів

Величезна роль молоді в житті суспільства. Зберігаючи заповіді батьків, наслідуючи їх досвід, виконуючи свій особистий, вона входить у життя як самостійна активна сила.

Володимир Ілліч Ленін на III з'їзді комсомолу закликав підтримати революційну теорію, виробити свідому дисципліну, пов'язувати кожний свій крок з акцією участю в загальному труді робітників і селян. «Треба», — говорив В. І. Ленін, — щоб уся справа виховання, освіти і навчання сучасної молоді стала вихованням у неї комуністичної моралі».

Як виконує ленінські заповіді і накреслення партії Ленінська молодь України Рад? Як вона працює, вчиться, які моральні цінності ставить понад усе, які її прагнення й ідеали, її уявлення про місце в житті, про часті?

Групою соціологів при ЦК ВЛКСМ були проведені цікаві дослідження, мета яких була в тому, щоб познайомитися з життєвими планами та інтересами молодого покоління. В цих дослідженнях взяли участь також соціологи ряду міст нашої країни. На питання анкети відповіли на їх прохання тисячі юнаків і дівчат Москви, Ленінграда, Новосибірська, Свердловська, Иркутська, Риги, Талліна, Дубни, Обнінська...

Таким чином, майже вичерпано ведучий і досить об'єктивний матеріал для того, щоб охарактеризувати обличчя молодого покоління нашої країни. Матеріал цього дослідження практично вже оброблений. Його результати будуть детально узагальнені в монографіях.

ГОМСОМОЛ у твоєму житті

Це перше запитання анкети. Особливо цікавий характерні відповіді, в яких відображено думки молоді про роботу комсомолу, що школу пройшли за піввіку близько 106 мільйонів чоловіків.

«Ви хочете знати, що я думаю про комсомол, — пише Г. Борисов, робітник з Иркутська, — що він дав особисто мені? Відповідь. Комсомол допоміг мені знайти місце в житті. Він допоміг мені набутися спеціальності, одержати освіту. Я вже не говорю про те, що саме в комсомолі я набув успішності в своїх силах. Зрозуміло, що таке колектив. Про комсомол я думаю так — це та організація, яка виховує людей нашого часу в душі нашої моралі, нашої ідеології».

І цьому я навчився в комсомолі

Допомагати робити людям не лише для себе добре, а думати про всіх, хто тебе оточує, — цьому теж навчив мене комсомол».

Іх сотні, таких відповідей. Вони свідчать про те, що Ленінський комсомол, переступивши поріг своєї піввікової історії, вивчивши себе по шляху, вказав нам шлях, виховує активних борців за комунізм.

НА ТРЕТЬОМУ З'їзді КОМСОМОЛУ В. І. ЛЕНІН ЗАКЛИКАВ МОЛОДІ ПРОДОВЖУВАТИ РЕВОЛЮЦІЙНІ РОБОТУ БУДІВНИЦТВА КОМУНІСТИЧНОГО СУСПІЛЬСТВА. ЯК ВТІЛЮЮТЬ ЦЕЙ ЗАПОВІТ ВОДЖІ НАШІ МОЛОДІ СУЧАСНИКІ?

Прямі відповіді на це, наприклад, — думка ростовського агронома: «Перші намети, що були розкинуті в тридцять років на берегах Дніпра, Волги, Амуру, стали символом першобудівників, а комсомольська півлітка — мандатом, що свідчить про належність до племені борців-ленінців, племені будівників. Своєю справою молодь довела вірність ідеалам революції, її справі».

Будь-яке нове покоління вносить у розвиток людства щось своє

Без цього неможливий прогрес. Але, щоб іти вперед, щось поліпшувати і розвивати, треба знати історію, досвід минулих поколінь, зрозуміти і засвоїти його по-творчому. Ось чому, на думку учасників опитування, найдорогоцінніший капітал у боротьбі за утвердження комуністичних ідеалів — це досвід старших поколінь, революціонерів.

Всюди і завжди, в будь-якій професії і на будь-якій роботі — адже фронт революції проходить повсюди — наслідувати їх приклад. Це і значить робити революцію — вчора, сьогодні, завтра. Це і значить осмислити головний зміст епохи як боротьбу між ополченням світом соціалізму і капіталізмом, що чиняється за підживлює.

«Ми — зодчі комунізму, — пише конструктор із Омська, — Показати світові зразок загального шаста, суспільства з небажаними матеріальними й духовними пере-

УЧАСНИКІВ ВИДІРІЗНЯЮТЬ РАДЯНСЬКУ МОЛОДУ ЛЮДИНУ?

Як виявилось, найбільше наша молодь цінує в людях цілеспрямованість, вірність справі батьків.

«Моя покоління відрізняється цілеспрямованістю, сміливістю, вірністю Батьківщині, народowi, непримиренністю до будь-яких недоліків, принциповістю, бажанням іти вперед», — відповідає інженер з Обнінська.

«Ентузіазм — це риса, якою може пишатися моє покоління», — пише будівельник із Ленінграда.

«В моєму поколінні сполучаються любов до Батьківщини, вірність партії, комунізму, впертість, рішучість, чесність і прямота», — відповідає будівельник-москвич.

На запитання «Ваше уявлення про часті?» Карл Маркс, як ви знаєте, відповів: «Боротьба». У більшості опитаних така ж уява про часті. Боротьба за торжество наших ідей, за велич наших справ, за людську красу. Працелюбність, як головну рису покоління, відзначила більшість.

МЕТА ЖИТТЯ, ЯКУ МОЛОДЬ ВВАЖАЄ ГОЛОВНОЮ: ЖИТИ ДЛЯ ЛЮДЕЙ, БУДУВАТИ КОМУНІЗМ, ЦІМ ПРОПНЯТИ БАГАТО ВІДПОВІДЕЙ.

«Треба зміти мислити широко, масштабно, перспективно, по-державному. Треба зміти жити для майбутнього»

(механік із Жуковського).

«Дійсний комсомолець той, хто вміє виявити мужність і принципи у довсякденному, буденному, малому» (столар із Ленінграда).

«Все, що мене оточує, чого торкається моя рука, мій погляд, — все це моє. І в такій же мірі я — його, твій, ваш. Розпоряджайтеся мною» (машиніст із Кемерово).

«Бути уважним до людей, поважати їх, допомагати всім, хто живе і працює поряд» (токарь із Свердловська).

ЯК ВІДПОВІДАЮТЬ УЧАСНИКІВ ОПИТУВАННЯ НА ЗАПИТАННЯ ПРО ТЕ, ЩО КЕРУЄ ВЧИНКАМИ ІХ СУЧАСНИКІВ?

43 проценти опитаних відповіли: «Бажання принести користь людям»; «Прагнення працювати потворчому, інтерес до своєї роботи» — 35 проценти; «Бажання залучити любов і повагу оточуючих» — 31 процент; «Прагнення до романтики» — 29 проценти; «Матеріальна зацікавленість» — 24 проценти; «Честоловство, кар'єризм» — 7 проценти.

Будь-яке заняття нашої молоді: труд плюс навчання, плюс книги, кіно, туризм, театр — словом, весь спектр людських захоплень. За даними проведеного дослідження більше 60 процентів молодих людей регулярно займаються спортом, близько 70 процентів мають особисті бібліотеки, 47 процентів займаються туризмом, більше 70 процентів захоплюються літературою, 16 процентів грають на музичних інструментах. Зараз у країні нараховується кілька тисяч літературних гуртків, більше 200 тисяч кінолюбителів.

Молодь прагне повніше і глибше розуміти світ, себе і тому нестримно тягнеться до знань, прагне теоретично осмислити явища і події, що відбуваються за рубежем і в межах країни. Про це,

зокрема, свідчать замовлення на суспільно-політичну книгу. Якщо, наприклад, у видавничстві «Молода гвардія» в 1965 році ці замовлення склали менше 5 мільйонів примірників, то в 1966 — вже майже 17 мільйонів, а в минулому році — більше 23 мільйонів примірників.

ПРО ВЕЛИКУ СОЦІАЛЬНУ АКТИВНІСТЬ МОЛОДІ СВИДЧИТЬ ЇЇ СТАВЛЕННЯ ДО ГРОМАДСЬКОЇ РОБОТИ.

Дослідження виявило, що близько двох третин комсомольців у тій чи іншій формі виконують громадські доручення, 85 процентів юнаків і дівчат вважають громадську роботу корисною, дуже необхідною. З великим бажанням виконують громадську роботу більше 50 процентів добровільно, але в силу свого обов'язку — близько 25 процентів, неохоче — 4 проценти.

Величезна більшість опитаних з великою повагою і подякою говорять про свій колектив, 90 чоловік із кожних 100 задоволені діями і моральним рівнем свого колективу. Результати соціологічного дослідження показують, що ми маємо справу з людьми, які вважають себе відповідальними за події, що відбуваються навколо, хочуть бути «бійцями свого класу».

Опитування показало також, що радянські юнаки і дівчата глибоко зацікавлені в долях інших народів. Багато з них висловлюють бажання підтримати допомогати народам молодих країн, що розвиваються, створювати незалежну економіку, підняти культуру, виражають готовність захистити соціальний прогрес, демократію і мир у В'єтнамі, на Балканському Сході, в Африці — словом, всюди, де прагнуть народи до свободи притиснені імперіалізмом.

З КОГО ПРАГНЕ «РОБИТИ ЖИТТЯ» НАША МОЛОДЬ?

«У нашому прикладі роботи життя з когось? Її захоплюють високі зразки життя: більшовиків-ленінців, ветеранів революції.

Носії ідеалів молоді — це популярні, знайомі всім країні люди, що пішли із життя і ті, що інші живі та здорові ділячі міжнародного комуністичного і робітничого руху, літературні герої. Коли учнів московських шкіл попросили назвати своїх улюблених героїв, «робити життя з когось», то ними були названі імена К. Маркса, Ф. Енгельса, В. І. Леніна, Ф. Е. Державіна, В. І. Чапаєва, О. Матросова, Ю. Гагаріна, Д. Ібарахін, молододивардієві й інші. Молоді люди захоплюють також позитивні герої творів Е. Войніна, А. Сент-Екзюпері, Д. Лондона, Т. Драйзера, Е. Хемінгуей...

Разом з тим юнаки та дівчата називають імена своїх учителів, керівників підприємств, спеціалістів, передових робітників, працелюбів інтелектуальних героїв громадської і Вітчизняної воєни, старих комуністів.

Об'єктивні дані проведених досліджень дають, таким чином, уел підстави сказати, що за піввіку Радянської влади у нас в країні утвердився новий тип молодого людини — свідомого борця за світлі ідеали комунізму, освіченої, працелюбної, з високим рівнем культурних запитів, надійної почуттям соціальної відповідальності і громадства. Особисті риси, які властиві їй: наполегливість, допитливість, творче ставлення до фактів і явищ, інтерес до свого нового.

Це представник покоління оптимістів, які в своїй абсолютній більшості відповіли приблизно так: «У житті і в хороще, і погано, раціонально суміє, але хорощого більше ми твердо віримо, що всі людині залежить, чого буде в її житті більше?»

(ТАРС).

Нові фільми, нові ролі

Наш позаштатний кореспондент, мистецтвознавець **И. Григор'єв**, нещодавно зустрівся в студії «Мосфільм» з молодими кінематографістами: режисером Едуардом Гавриловим і актором Олександром Белявським. Ось що вони розповідають про свої нові роботи.

Едуард ГАВРИЛОВ:

Моя ім'я відоме глядачам з фільму «Мімо вікон йдуть поїзди», поставленому мною разом з В. Кривенем і присвяченому питанням педагогіки. Незабаром на екрані вийде друга моя картина — «У себе вдома» (за мотивами повісті А. Кузнецова), яка розповідає про наших сучасників — сім'ю молоді, про світ її почуттів і турбот.

Фільм «П'ять днів відпочинку», який я

почав знімати на кіностудії «Мосфільм», буде екранним варіантом однойменної повісті Н. Герасимова. Картина перенесе глядача в героїчний Ленінград днів блокади. Тут познайомимо молодий солдат Олександр Казанцев з Ольгою Кошкіною — дівчиною, що втекла від голоду і тяжких випробувань. Разом вони йдуть в театр оперети — єдиний у ті дні театр, який залишився в блокадному місті. Любов повернула в життя Ольгу, заставила повірити в свої сили. А Казанцев проявляє великою відповідальністю за близьку йому людину і заради неї він здійснює відчайдушний вчинок.

Олександр БЕЛЯВСЬКИЙ:

У моїй біографії кінорежисера є багато різних за характерними і соціальними ознаками ролей. Тут — і американський військовий льотчик, що не бажає брати участь у підготовці нової світової війни («Ніч без чилосерд»), і російський льотчик-військовополонений, що знайшов при-

тулок у польському селі окупованому гітлерівцями (польсько-радянський фільм «Переврнений політ»), типу радянських молодих учнів — Крилов у стрічці «Іду на грозу» і Володимир, герой стрічки М. Хуцєва «Липневий дощ».

Українським глядачам я, очевидно, добре відомий з пригодницької стрічки «Іх знали тільки в обличчя», в якій грав безтурботного гультая і пияка, артиста Олександрського оперного театру Кулагіна. Це йому довіряють окупаційні власні міста і навіть гестапо. Насправді ж це чорноморський моряк-розвідник, якому вдається виконати дуже важливе завдання підлітного об'єкту партії і радянського військового командування.

Я з юних літ мріяв про класику. В театрі сатири, на сцені якого я граю, мені довелося виконати чимало класичних ролей. В кіно я зіграв таку роль учерше. Це Матвій Савич Новожилов, герой оповідання А. П. Чехова «Бабі», який перенесла на екран під назвою «Головний свідок» кіностудія «Мосфільм». В цьому фільмі, ви незабаром побачите його, мені була доручена складна роль людини, яку сам Чехов назвав «Тартифом із народу»: лицеміра, розпусника і безбожника, що своїми свідченнями на суді погнав на каторгу кохану жінку.

Чий загін краще йде?

— Хто це так гарно йде? — запитали один одного члени журі.

З-за пам'ятника Леніну чітким кроком, з півнею вийшла колона спортсменів.

— Це наші. Горниці, — розцінала «своїх» завідувача піонерської відділом Палацу піонерів Л. І. Бібікова.

А тим часом у парк імені Леніна йшли нові колонни. Розпочався міський міжтабірний огляд-конкурс строю і пієті.

Цьому своєрідному святу передували внутрітабірні конкурси. А зараз змагалися найспильніші — демонструва-

Лінія Уфимцева

Це була перша на всю дивізію телефонна лінія, прокладена через Дніпро. Кілька днів користувалися нею не лише артилеристи, а й командир дивізії полковник Мошляк, і командуючий армією генерал-лейтенант Шарохін.

Наказ командира полку — телефонну лінію прокласти через Дніпро будь-якою ціною — старший телефоніст, гвардії червоноармієць 131-го гвардійського артополку 62-ї гвардійської стрілецької дивізії виконав з честю.

«Просмолившись» кабель озокеритом, Уфимцев і двоє його товаришів набрали в сусід-

ньому селі повну корзину гайок, грузил від риболовних сіток, металових предметів. Човен повільно просувався вперед. Над головами телефоністів свистіли кулі. Жбурляючи човен у різні боки, рвалися міни й снаряди. Німці скаженіли — човен з трьома настирними «руссами» (вадень!) наближався і наближався. Через кожних 20—25 метрів Уфимцев прив'язував до проводу грузило і опускав кабелю на дно. Через дві години бійці просушували одяг. Зв'язок з вогневими позиціями на східному березі Дніпра встановлено!

Уявляючи вдоволені обличчя командирів і командирів команди полку, чий спостережні пункти довгенько були відірвані від позицій полку, Уфимцев і собі посміхнувся.

Плацдарм біля Дерейки тримався.

Ці події відбувалися в кінці вересня 1943 року, коли війська Степового фронту вийшли до Дніпра на ділянці від Кременчука до Дніпропетровська.

За подвиг, здійснений у ці дні, за доблесть і мужність, виявлені при форсуванні Дніпра в районі Дерей-

тимуть загонну форму, емблему, стрій, виконання пієне.

Суперечок не було: перше місце присуджено таборній «Дружба». Погосторожено Грамотою міському комсомолу та цінним подарунком. Друге і третє місця відповідно зайняли «Орляк» і «Горня». Вони також одержали нагороду.

Г. ІВАНЧЕНКО.
м. Кировоград.

В «Молодому комунарі» йшла розмова про створення музею «Дніпрська переправа», друкувалися розповіді про тих, хто одержав за форсування Дніпра в районі сіл Дерейки і Куцеволівки Онуфрієвського району високе звання Героя Радянського Союзу.

Пошуки червоних слідів підня ушпичуються успіхами: з усього Радянського Союзу надходять листи від Героїв, від сімей загиблих. У них — сторінки фронтових газет, фотографії, інші цінні документи.

Через двадцять п'ять років стало відомим ім'я ще одного визволителя, ще одного з плеяди Героїв.

К. Г. Уфимцев з боями пройшов Кировоградщину, звільняв Молдавію, Румунію. Нагороджений п'ятьма медалями.

Нині комуніст з 1943 року Костянтин Григорович Уфимцев живе в своєму рідному Саратові, працює в обласній конторі Держбанку.

Володимир ЧАБАНЕНКО,
кременчуцький краєзнавець.

Спорт

ДОМА — ЯК У ГОСТЯХ

були молоді самбісти України на особисто командній першості СРСР серед юнаків, яка закінчилася 22 липня в Харкові. Їх колектив зайняв у підсумку лише четверте місце, пропустивши вперед збірні РРФСР-2, Москви і РРФСР-1. Бідним був «улов» самбістів нашої республіки і в особово-

му залку: срібні медалі — у Іларімана Сулейманова із Сімферополю (найлегша вага) і Віктора Копильченка з Дніпропетровська (друга півсередня вага), бронзові — у харків'янина Юрія Мерзлякіна (щонайлегша вага) та одесита Христофора Ярмики (напівважка вага).

(РАТАУ).

СПОРТИВНИЙ ЗБІР ТРУБА СПІВАЄ

КИЇВ, 22 липня. (РАТАУ). «Воїни братніх армій» — вірні захисники революційних заввовань народів країні соціалістичної співдружності — такий девіз Другої літньої спартакіади дружніх армій, яка з 31 липня по 8 серпня пройде на стадіонах і спортивних майданчиках столиці України.

Вперше воїни-спортсмени братніх країн зустрілися в Лейпцігу одинадцять років тому. Тоді вони знову зберуться разом, щоб виборювати першість з 12 видів спорту. До програми спартакіади входять змагання з баскетболу, волейболу, ручного м'яча, кузовної стрільби, вільної і класичної боротьби, легкої атлетики, військового гриборства, гімнастики, плавання, важкої атлетики, боксу. Передбачається, що в столиці України виступить понад дві тисячі спортсменів з одинадцяти країн.

МІЖНАРОДНІ ЗУСТРІЧІ ФУТБОЛІСТІВ

ДОНЕЦЬК, 22 липня. (РАТАУ). Перший міжнародний матч у цьому сезоні і 110-й загалом у своїй біографії провели вчора футболісти місцевого «Шахтаря». Їх суперником була команда «Хемі» з Німецької Демократичної Республіки. Дев'ять років тому «Шахтар» зустрічався з цим клубом, перемігши з рахунком 2:1. І ось тепер уже на своєму полі футболісти «Шахтаря» також виграли — 4:2.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК, 22 липня. (РАТАУ). Івано-франківський «Спартак» учора на своєму полі прийняв футболістів швейцарської спортивно-гімнастичної спілки «Сатус». Міжнародна товариська зустріч закінчилася перемогою при рахунку 6:1.

ШАЛЕНИЙ СВІТ

СМЕРТЬ ФУТБОЛІСТА

Так назвав свій матеріал зашляхетний журнал «Бунте ілюстріре», збідни вилте не фото. «Ного удари були невідомі», — пише журнал. — Його ноги піднімали глядачів зі своїх місць: 26-річний Джуліано Токкола був не лише одним з молодих футболістів клубу «АК Рома», але й одним з кращих. За один сезон він торгівля із Унікето Терме (поблизь Пізи) сам забив сімнадцять голів! Люблячі фут-

бол римляни вітали свого героя, як гладіатора часів Цезаря».

Становище Джуліано дійсно в дечому було схоже на становище гладіатора. Хазяї клубу змушували чудового футболіста грати буквально в кожному матчі. Про відпочинок не могло бути й мови, адже ім'я Токколи збирало глядачів, а значить і їх гроші в касу клубу.

Але змінилося становище Джуліано, коли він захворів і став скаржитися на біль у серці. «Його серйозного, грати не може» — вирішив лікар клубу. І Джуліано повинен був знову вийти на поле, щоб, забувши про біль, забити голи. «Він забивав їх, поки більше не зміг...», — констатує «Бунте ілюстріре». На злімку відбито момент одного з останніх матчів з участю Джуліано. Без сторонньої допомоги він уже не міг підняти нога.

Звичайно, хворе серце Джуліано не могло витримати подібного навантаження. Недавно 50 тисяч італійців ховали свого кумира. Газети писали про «несподівану трагедію». Але чи така вона несподівана? Адже діляк від футболу було відомо, що Джуліано тяжко хворий. Відомо також, що кожний другий майстер шкряпного м'яча в Італії обов'язково отримує від лікаря свого каубу допіл, що досить швидко приводить до печального кінця.

Фото АПН.

С ІМ'Я ЗАВОДСЬКОЇ брами сьогодні він з'явився раніше, ніж завжди. Прийшов задовго до початку зміни. Бо знав: день має бути напруженим. Збиралося чимало невідкладних справ у цеху. Потім — креслення, розрахунки. А ще — зустріч з молодими раціоналізаторами: обидва же допомогли хлопцям. Завод виконує нове замовлення. І тут без нього не обійдеться. Бо й цього разу він, Марат Калінкін, інженер-конструктор відділу головного механіка, має теж сказати своє слово.

А під час обідньої перерви в червоному кутку цеху — бесіда з робітниками. Адже він, комуніст Калінкін, ще й агітатор.

Є в нього й друга посада: Марат Васильович — начальник штабу добровільної народної дружини заводу. ...Сьогодні їх інструктує майор Петренко, заступник начальника міського відділення міліції по політичній частині.

Сьома година вечора. Калінкін з товаришами в центрі міста. Йдуть інженери, робітники, йдуть начальники цехів, майстри, комуністи і комсомольці. Вн їх зустріне на площі Кірова, на вулицях Леніна, Шевченка, Карла Маркса, Карла Лібкнехта.

Перша зупинка біля готелю «Україна». Вісімнадцятирічний парубічок після чарки вирини продемонструвати хоробрість перед студентками.

І раптом поряд з ним оці поважні люди... Злобу місто у вечірньому спокоті. При зустрічі друзинників з працівниками міліції рапорти короткі.

На дільниці порушень порядку немає. І раптом Калінкін отримує повідомлення: — Слюсар Василь Коваль затримав злодюгу —

шофера з приміського села Іванівки Анатолія Каламару. Цей чоловік украв десь мішок прального порошку. Через кілька хвилин злочинець уже був у міському штабі добровільної народної дружини. Виявилось, що Каламару вже не раз копі злочини, відбуваю покрання. І ось знову ступив на хибну стежку.

Десята година вечора. Ніяких пригод немає. Марат Васильович їде містом зі старшим сержантом міліції Миколою Жаборницьким. І раптом тривожні голоси. — Якийсь п'яниця забрався в чужу квартиру. Б'є посуд...

До місяця події один квартал. Хуліганів затримали. Скінчилися години чергування заводських дружинників. Ватажки окремих цехових загонів доповідають у міському штабі добровільних народних дружин як виконали завдання.

...Чорні валуни води. Хаюпає через греблю. Може бути небезпека. Щоб запобігти їй, сюди прибули працівники охорони громадського порядку. А разом з ними й дружинники. Поза графіком сьогодні чергує Марат Калінкін зі своїми товаришами.

Поза графіком... Про ці слова ніколи й не думають заводські дружинники. Щодня, щогодини пам'ятають: там, де живуть робочі люди, має бути спокій. І за той спокій постійно добувають 139 помічників Марата Васильовича. Добувають тут, на своєму заводі, на площах, вулицях, у парках міста.

Недарма народна дружина рем-заводу «Укрспецтехнік» вважається найкращою в Кіровограді. Їй вручено перехідний Червоний прапор міського комітету партії.

Люди в дружині авторитетні, здебільшого це комуністи, комсомольці, передовики виробництва.

Наприклад, Михайло Микитович Шевцов — кращий токарь заводу, комуніст, учасник Великої Вітчизняної війни. Виволодав Кіровоград від німецько-фашистських загарбників. Серед найактивніших дружинників — слюсар Сергій Басюк. Він партгрозир зміни, завдання виконує завжди на 140-150 процентів. Петро Микитович Савицький, фрезерувальник, партгрозир зміни, інженер-контролер Василь Олександрович Ромашук, начальник відділу технічного контролю Юрій Федорович Артемов, молодий робітник цеху № 3 Андрій Мишаков. Серед дружинників — комсомольські активісти, члени заводського штабу «Комсомольського прожектора».

В тому, що дружина активізувала свою роботу, чимала заслуга парткому, комсомольської організації та дирекції заводу. Секретар парткому А. І. Ковальчук, директор заводу А. П. Гринчук теж завжди з дружинниками, коли вони виходять на чергування. З ініціативи профкому заводу кращим дружинникам надається триденна додаткова відпустка.

Марат Васильович і його друзі підтримують зв'язки з працівниками народного суду, прокуратури, відділення міліції, їх мета — не лише ставати наперекір порушникам громадського порядку. Вони ведуть чималу профілактичну роботу серед населення, особливо серед молоді. І тут, на заводі, вміє слово дружинників.

...Іх поважають, шанують. Їх слово значить багато. Вони — люди авторитетні.

М. ВІНЦЕВНИ.

м. Кіровоград.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 25 липня. Перша програма. 10.00 — Новини. (М). 10.15 — «Ми тут живемо». (Кишинів). 10.45 — Передача з Москви. (М). 11.45 — «Твоя і моя юність». (М). 12.35 — Для школярів. «Життя видатних людей». «М. І. Калінкін». 13.05 — Телевісті. (К). 13.15 — Наші оголошення. (Кіровоград). 13.20 — Кіножурнал та художній фільм «Три тополи на Плющихі». (Кіровоград). 17.10 — «Перлина Довбасу». (Донецьк). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — До Дня Військово-Морського Флоту СРСР. «Північморці». (М). 18.30 — «День за днем». (Кіровоград). 19.00 — Художній фільм «Золоте теля». І серія. (К). 20.30 — Естафета новин. (М). 21.15 — До 25-річчя визволення Іва-

но-Франківської області від німецько-фашистських загарбників. «Вогонь і квіти». (Львів). 22.30 — «Господар землі». Телетранс. (К). 23.00 — Міжнародна товариська зустріч з футболу НДР — СРСР. (Лейпціг).

Друга програма. 18.30 — «На шкільних широтах». (К). СУБОТА, 26 липня. Перша програма. 9.00 — Гімнастика для всіх. (М). 9.45 — Новини. (М). 10.00 — «Будьте щасливі». Ранкова розважальна програма. (М). 10.30 — «Стандартизація і прогрес». Тележурнал. (М). 11.00 — До 125-річчя з дня народження І. Ю. Рєпіна. «На Чугуївщині». (Харків). 11.30 — Наша афіша. (К). 11.35 — Другий республіканський конкурс балетних танців серед школярів. (К). 12.05 — Мультифільм. (К). 12.30 — «Прогрес». Інтернаціональний журнал. (М). 13.00 — В ефірі! «Молодість». (М). 13.30 — «Здоров'я». Науково-популярна програма. (М). 14.00 — «Через 25 років». (М). 14.30 — Е. Скриб. «Джеффет, або в пошуках батька». Прем'єра телеспектаклю. (М). 15.45 — Новини. (М). 16.00 —

«На меридіанах України». (К). 16.30 — «Сила правди нездоланна». Виступ Н. Рибак. 17.30 — Телеатлас народів СРСР. «Калмицька АРСР». (М). 18.00 — Концерт естрадного оркестру. (М). 18.55 — «Золоте теля». Художній фільм. ІІ серія. (М). 20.30 — «Ленінізм — прапор нашої епохи». (М). 21.00 — Новини. (М). 21.15 — «Вечірній Ленінград». Естрадин концерт. (Ленінград). 22.15 — Програма кольорового телебачення. (М). 23.45 — Новини. (М).

ПОКАЗУЄ МІКОЛАЇВ

ЧЕТВЕР, 24 липня. 10.00 — Новини. (М). 10.15 — Для дітей. «Приходь, казко». (М). 10.45 — І Всеросійський фестиваль фольклору. (М). 11.45 — Польська виставка — дітям. (М). 12.15 — «Канікули — пора спортивна». (М). 12.45 — Телевісті. (К). 17.10 — «Кожним рядком твори добро». 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — «Музичний кругозір». (К). 19.00 — Програма кольорового телебачення. Художній фільм

«Дружина для австралійця». (М). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — Міжнародний огляд. (К). 21.45 — «Таланти твої, Україно». (Львів). 22.30 — Творчий вечір акторів Московського театру ім. О. С. Пушкіна. (К).

П'ЯТНИЦЯ, 25 липня. 10.00 — Новини. (М). 10.15 — Для школярів. «Ми тут живемо». (Кишинів). 11.45 — «Твоя і моя юність». Документальний фільм. (М). 12.35 — Для школярів. «Соратники В. І. Леніна». «М. І. Калінкін». (М). 13.05 — Телевісті. (К). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — «Північморці». Передача до Дня Військово-Морського Флоту СРСР. (М). 18.30 — Фільми для дітей. 18.50 — Художній фільм «Війна і мир». IV серія. 20.30 — Естафета новин. (М). 21.15 — До 25-річчя визволення Івано-Франківська від німецько-фашистських загарбників. «Вогонь і квіти». (Львів). 22.30 — «Господар землі». Телетранс. (К). 23.00 — Футбол: НДР — СРСР.

Т. в. о. редактора Ю. МОТОРНИЙ.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління по пресі м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Інгульське сільське професійно-технічне училище № 4

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА ОДНОРІЧНІ І ДВОРІЧНІ КУРСИ ТРАКТОРІСТІВ-МАШІНІСТІВ ШИРОКОГО ПРОФІЛЮ

На дворічні курси трактористів-машиністів широкого профілю приймаються юнаки та дівчата віком не менше 15 років 6 місяців, а на одnorічні курси — віком не менше 16 років 6 місяців з освіттю 8, 9, 10 класів. Для вступу в училище треба подати заяву на ім'я директора, направлення з радгоспу чи колгоспу, свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження чи паспорт, характеристику зі школи, довідку про стан здоров'я, довідку з місця проживання, довідку про склад сім'ї, 6 фотокарток розміром 3х4 см.

Заяви з документами приймаються щодня. Початок занять і вересня і 15 листопада 1969 року по мірі комплектування навчальних груп.

Зарховані до училища забезпечуються триразовим безкоштовним харчуванням, стипендією в розмірі 10 карбованців на місяць (одружені) — 20 карбованців на місяць, сніцодягом, постілью.

При укладенні працес консультапункт Устинівської зооної середньої школи і учні можуть вчитися заочно в 8, 9, 10 і 11 класах зооної школи.

АДРЕСА УЧИЛИЩА: село Інгульське Устинівського району Кіровоградської області. ДИРЕКЦІЯ.

ХАРКІВСЬКИЙ ЗООВЕТЕРИНАРНИЙ ІНСТИТУТ

оголошує набір студентів на 1969—1970 навчальний рік зоотехнічного і ветеринарного факультетів. При зоотехнічному факультеті є відділення птахівництва. Інститут готує вчених зоотехніків і ветеринарних лікарів.

Прийом на перший курс проводиться згідно правил, установлених Міністерством вищої і середньої спеціальної освіти СРСР.

Заяви подаються на ім'я ректора інституту. До заяви додаються: документ про освіту (оригінал), характеристика-рекомендація, медична довідка (форма № 286), витяг із трудової книжки, 4 фотокартки (розміром 3х4 см), довідка з місця проживання.

Документи приймаються до 31 липня.

Вступні екзамен з 1 по 20 серпня з таких дисциплін: хімії (усно), фізики (усно), біології (усно), російської або української мови і літератури (вір).

Строк навчання на зоотехнічному факультеті — 4 роки 4 місяці, на ветеринарному — 6 років.

Адреса інституту: м. ХАРКІВ, П/В «ЗООІНСТИТУТ», ХАРКІВСЬКИЙ ЗООВЕТЕРИНАРНИЙ ІНСТИТУТ.

РЕКТОРАТ.

АНАНЬВСЬКИЙ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИЙ ТЕХНІКУМ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1969—1970 НАВЧАЛЬНИЙ РІК НА СТАЦІОНАРНЕ І ЗАОЧНЕ ВІДДІЛЕННЯ

СТРОК НАВЧАННЯ:

з відривом від виробництва на базі неповної середньої школи — 2 роки 10 місяців, на базі середньої школи — 1 рік 10 місяців;

без відриву від виробництва на базі неповної середньої школи — 4 роки, на базі середньої школи — 2 роки.

Вступники складають такі екзамені: на базі неповної середньої школи — з російської або української мови (диктант) і математики (усно);

на базі середньої школи — з російської або української мови і літератури (вір), математики (усно).

Документи приймаються до 31 липня 1969 року (від випускників середніх шкіл — до 15 серпня).

Вступні екзамені — з 1 по 20 серпня. На заочний відділ — з 11 по 20 червня, з 11 по 20 липня, з 13 по 20 серпня.

Особи, які мають стаж роботи 2 роки, зараховуються поза конкурсом.

Адреса технікуму: м. АНАНЬІВ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ, вул. ПУШКІНА, 62.

ДИРЕКЦІЯ.

КИЇВСЬКИЙ ЕЛЕКТРОМЕХАНІЧНИЙ ТЕХНІКУМ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ ІМ. М. ОСТРОВСЬКОГО

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

На денне навчання з спеціальностей:

електротягове господарство залізничного транспорту, радіозв'язок і радіомовлення,

автоматика і телемеханіка на залізничному транспорті (на базі восьмирічної і середньої школи), енергопостачання і енергетичне господарство залізничного транспорту,

провідний зв'язок (на базі восьмирічної школи).

На вечірнє навчання з спеціальностей: електротягове господарство залізничного транспорту (на базі середньої школи).

На заочне навчання з спеціальностей: автоматика і телемеханіка на залізничному транспорті, радіозв'язок і радіомовлення, провідний зв'язок, енергопостачання і енергетичне господарство залізничного транспорту,

електротягове господарство залізничного транспорту (на базі восьмирічної і середньої школи).

Заяви приймаються: на денне навчання в групи на базі восьмирічної школи — до 31 липня, в групи на базі середньої школи — до 15 серпня, на вечірнє навчання — до 6 серпня, на заочне навчання — до 10 серпня.

Зарховані до технікуму забезпечуються стипендією і гуртожитком на загальних підставах.

Початок навчання і вересня.

Адреса технікуму: КИЇВ-37, ПОВІТРОФЛОТСЬКИЙ ПРОСПЕКТ, 105.

Телефон 70-62-41.

ДИРЕКЦІЯ.